

Je liefde is een drug

VOOR DE EENGEMAAKTE MIND,
IN OVEREENSTEMMING MET DE WEG,
HOUDT AL HET EGOCENTRISCHE STREVEN OP.

TWIJFELS EN BESLUITELOOSHEID VERDWIJNEN
EN LEVEN IN WARE RELIGIE WORDT MOGELIJK.
IN ÉÉN KLAP WORDEN WE BEVRIJD VAN GEBONDENHEID...

In één klap worden we bevrijd van gebondenheid...

Het is geen geleidelijke aangelegenheid, het is niet zo dat je geleidelijk aan tot de waarheid komt, het is geen kwestie van gradatie. In één klap, wanneer je de waarheid ziet, in een enkel moment ben je bevrijd van alle gebondenheid.

Het is geen kwestie van inspanning leveren, want wat je ook doet, je doet het met je mind, en de mind is de oorzaak van alle ellende. En wat je ook met je mind doet, het zal je mind nog sterker maken. Wat je ook met je mind doet, het zal een streven zijn. En wat je ook met de mind doet, het zal een keuze zijn uit twee tegengestelde polen. Je raakt verder verstrikt.

De vraag is dus niet wat je moet doen, de vraag is hoe je moet zien. De vraag is niet om je karakter te veranderen, de vraag is niet om beter te worden, om heiliger te worden, om minder zondaar te zijn - nee, dat is niet de vraag. De vraag is: hoe te zien zonder mind, hoe te zien zonder keuze. De vraag gaat niet over doen en actie, de vraag gaat over de kwaliteit van gewaar-zijn.

Daarom hebben we in het Oosten de nadruk gelegd op meditatie en in het Westen op moraliteit. Toen de Upanishads voor het eerst vertaald werden in Westerse talen waren de geleerden verbaasd, omdat ze in de Upanishads niets hadden wat leek op de Tien Geboden - 'doe dit niet, doe dat' - er stond niets in. Ze waren verbaasd. Hoe kunnen deze Upanishads religieuze geschriften zijn? Omdat religie een moraal betekent, religie betekent 'doe dit niet en doe dat niet', het is een DOEN. En de Upanishads spreken niet over wat te doen, ze spreken alleen over hoe te zijn, wat te zijn.

Hoe meer alert en bewust te zijn, dat is de enige vraag. Hoe moet je zo bewust zijn dat je er doorheen kunt kijken, en tegengestelden één worden en dualiteiten ophouden. In een diepe penetratie van bewustzijn verdwijnen zondaars, heiligen ook, omdat ze allebei tot de dualiteit behoren. God sterft en de Duivel ook, omdat ze ook tot de dualiteit behoren - de mind heeft ze geschapen.

En het christendom is voortdurend in diepe verwarring gebleven, want hoe maak je afspraken met zowel de Duivel als met God? Dat is echt een probleem. In de eerste plaats, hoe komt deze Duivel erin? Als je zegt dat God hem geschapen heeft, dan ligt de verantwoordelijkheid bij God zelf. En wat zal er uiteindelijk gebeuren? Wie gaat er winnen? Als je zegt dat God uiteindelijk gaat winnen, waarom dan al die onzin ondertussen? Als God uiteindelijk gaat winnen, waarom dan niet nu? En als je zegt dat er geen uiteindelijke overwinning kan zijn, dan zal het conflict doorgaan, dan wordt de Duivel net zo machtig als God. En wie weet? Misschien wint hij uiteindelijk wel. En als HIJ wint, wat gebeurt er dan met al jullie heiligen? Dan zullen de zondaars blij zijn en worden de heiligen in de hel gegooid. Maar dit hele zaakje ontstaat vanwege de duale mind.

De mind kan niet zien dat God en de Duivel één zijn. Dat zijn ze wel. De Duivel is net het tegenovergestelde: het andere uiterste, de haat, de dood. Dus zeg je dat God liefde is en de Duivel haat, dat God mededogen is en de Duivel geweld, dat God licht is en de Duivel duisternis. Wat een dwaasheid! Want duisternis en licht zijn twee aspecten van één energie. Goed en slecht ook, goed en fout, moreel en immoreel, het zijn beide twee polariteiten van één fenomeen. En dat ene fenomeen is het bestaan.

Sosan zal het niet God noemen, want als je het God noemt, ontken je de Duivel - het is God plus de Duivel. Het bestaan is zowel dag als nacht, zowel ochtend als avond, het geluk, het ongeluk - alles. Het is bij elkaar. En als je dit ziet, hemel en hel ALLBEI samen, waar is dan de keuze? En wat heeft het voor zin om iets te kiezen of ergens om te vragen?

Alle eisen houden op. Religie ontstaat, vertrouwen gebeurt. In de leegte van de waarheid, waar dualiteit ophoudt, waar je niet eens kunt zeggen dat één is, bloeit een onbekend fenomeen dat vertrouwen is. Er bloeit iets dat het mooiste is, het kostbaarste, en dat is de bloem van vertrouwen.

MET EEN ENKELE BEWEGING WORDEN WE BEVRIJD VAN GEBONDENHEID;
NIETS KLEEFT AAN ONS EN WE HOUDEN NIETS VAST.

ALLES IS LEEG, HELDER, ZELF-VERLICHTEND,
ZONDER INSPANNING VAN DE KRACHT VAN DE MIND.

HIER HEBBEN GEDACHTEN, GEVOELEN,
KENNIS EN VERBEELDING GEEN WAARDE.

Dan leef je, leef je alleen. Je ademt, je ademt alleen. Geen verbeelding, geen gedachte, geen mind - ze hebben allemaal geen waarde. Je vertrouwt het bestaan, en wanneer JIJ het bestaan vertrouwt, vertrouwt het bestaan jou. Deze ontmoeting van vertrouwen is de ultieme gelukzaligheid, de extase, SAMADHI.

Wat kun je er dan aan doen? Het is geen kwestie van doen, er kan niets gedaan worden. Je moet ZIEN, JIJ moet het leven observeren; word een waarnemer, kijk overal in. De volgende keer dat je liefde voelt, laat je er dan niet door misleiden. Heb lief, maar kijk naar binnen - daar zit haat te wachten. En kijk. En plotseling zal er een licht op schijnen. Je zult in staat zijn om te zien dat deze liefde niets anders is dan de eerste stap van de haat.

Wat valt er dan nog te kiezen? Waarom vraag je dan 'God, geef ons meer liefde' - want er zal meer haat komen. Wat zul je dan gaan doen? Je zult in de liefde zweven en weten dat er haat op komst is. Je zult je ook niet aan de liefde vastklampen... want vastklampen betekent dat je tegen de haat vecht. En je WEET, zoals de nacht na de dag komt, dat na de liefde de haat zal komen. Wat zal er dan gebeuren? Noch zul je je aan de liefde vastklampen, noch zul je de haat haten.

En wanneer je zo in evenwicht bent, zo in rust, waar je geen liefde eist, waar je niet weg wilt zijn van haat, waar je je nergens aan vastklampt en niets zich aan jou vastklampt, dan heb je plotseling noch liefde noch haat - plotseling, in één klap, is de dualiteit doorbroken.

Overal vandaan... Gurdjieff zei altijd tegen zijn discipelen: 'Zoek je belangrijkste eigenschap.' Dat is goed. Zoek uit wat je belangrijkste eigenschap is: angst? haat? liefde? hebzucht? seks? Wat is je belangrijkste eigenschap? Kijk en zie, en werk aan die belangrijkste eigenschap, en probeer de tegenstellingen tegelijk te zien.

Als het de liefde is, zie dan de liefde en de haat tegelijk. Als je dat kunt zien, ontcrachten ze elkaar. Plotseling ben je leeg - er is noch liefde noch haat. Ze kunnen maar één tegelijk zijn. Samen ontcrachten ze elkaar. Plotseling zijn ze er allebei niet - alleen jij blijft over, in je totale eenzaamheid. Niets is er, geen spoor van wat dan ook. Dit is de leegte, de SHUNYATA, waar Sosan het over heeft.

En als je dit in één dualiteit kunt zien, kun je het in alle dualiteiten zien - dat is geen groot probleem. Als je het eenmaal in één dualiteit hebt gezien, liefde-haat, dan heb je het overal gezien. Overal is het hetzelfde. Er zal een totaal andere kwaliteit van zijn ontstaan.

Vertrouwen. Het is niet iets om in te geloven, een doctrine, het heeft niets te maken met een God, een Christus, Krishna, Mohammed, een Koran, Bijbel, Gita. Nee. Het heeft iets te maken met je bewustzijn. Volledig alert, er doorheen kijkend, word je vrij - en in één klap.

MET EEN ENKELE BEWEGING WORDEN WE BEVRIJD VAN GEBONDENHEID;
NIETS KLEEFT AAN ONS EN WE HOUDEN NIETS VAST.

ALLES IS LEEG, HELDER, ZELF-VERLICHTEND,
ZONDER INSPANNING VAN DE KRACHT VAN DE MIND.

HIER HEBBEN GEDACHTEN, GEVOELEN,
KENNIS EN VERBEELDING GEEN WAARDE.

Denk er niet over na, probeer het in het leven te zien. Het zal pijnlijk zijn, want wanneer je liefde voelt, wil je helemaal niet aan haat denken. Je bent echt bang dat als je aan haat denkt, deze hele extase van liefde zal verdwijnen. Als je leeft, wil je helemaal niet aan de dood denken, omdat je bang bent dat je niet van het leven zult kunnen genieten als je te veel aan de dood denkt. Maar je angst is in zekere zin juist. Als je je echt bewust wordt van de dood, zul je niet meer van het leven kunnen genieten zoals je dat nu doet. Het is ook geen echt genieten. Dat is het niet - het is gewoon ellende. Op DEZE manier zul je niet in staat zijn om te genieten. En op deze manier is het helemaal geen genieten, onthoud dat.

Als je aan haat denkt terwijl je de liefde bedrijft, zul je er niet van kunnen genieten op de manier waarop je er tot nu toe van genoten hebt. Maar is het echt genieten of gewoon een obsessie? Heb je echt genoten van de liefde? Als je genoten had, dan zou je gebloeid hebben, dan zou je een andere geur hebben - en die is er niet. Dan zou je een andere verlichting van zijn hebben en die is er niet. Je bent leeg, arm, diep van binnen - donker, geen vlam. Wat voor soort genot is deze liefde en dit leven en dit alles dan geweest? Nee, je hebt de zaak alleen maar belazerd.

Jullie liefde is niets anders dan een bedwelmend middel, een drug. Voor een paar momenten val je erin en vergeet je. Dan komt de haat en dan zit je in de ellende. En dan zoek je weer, omdat je in de ellende bent, de liefde, en je liefde is niets anders dan opnieuw in een diepe slaap vallen. Dit is je patroon geweest. Alles wat jullie geluk noemen is niets anders dan in slaap vallen. Overal waar je een goede slaap voelt, zie je dat als gelukkig zijn. Wat is een gelukkig mens in jouw mind? Hij is iemand die nergens last van heeft. Daarom is er zoveel aantrekkingskracht in alcohol, in drugs, want dan worden zorgen vergeten. Wat is jouw liefde? Het lijkt een biologisch ingebouwd proces van jezelf drogeren. En het is chemisch; bepaalde chemicaliën van het lichaam komen vrij, waardoor de balans van de chemicaliën verandert. Het is niet veel anders dan marihuana of LSD, want in wezen is het de verandering van chemicaliën in het lichaam.

Liefde verandert dat - vasten verandert het ook; de chemicaliën in het lichaam verliezen hun oude patroon. In dat nieuwe patroon voel je je voor een paar momenten goed. Dan komt de haat weer, dan komt de wereld weer binnen, en de zorgen, en je zit weer in het wiel. Je hebt dit al vele levens gedaan.

Probeer nu iets wat Sosan zegt, en dit is wat alle boeddha's hebben gezegd. Kijk terwijl je verliefd bent, terwijl je de liefde bedrijft - wees niet bang - kijk hoe het verandert in haat. Terwijl je leeft, kijk hoe het de dood in gaat - elke ademhaling en je gaat de dood in. Elk moment van de tijd verglijdt, en de dood komt steeds dichterbij. Kijk hoe je jeugd ouderdom wordt. Kijk naar het tegenovergestelde!

Er is moed voor nodig, want het oude patroon zal er niet door geholpen worden; het zal erdoor vernietigd worden. Maar als je eenmaal haat in liefde kunt zien, zul je een rust bereiken die beide te boven gaat. Als je leven en dood samen kunt zien, stijgt je er bovenuit. In één klap stijgt je er bovenuit. In één klap bent je uit de gebondenheid, bent je voor het eerst een vrije ziel - bent je de vrijheid zelf. Daarom noemen we deze ultieme staat MOKSHA, vrijheid.

Je hoeft niets te doen. Je moet meer gewaar worden in je doen en laten, bewuster worden. Dat is de enige meditatie: alerter worden. In een scherp moment van bewustzijn wordt het bewustzijn een wapen, en in één klap wordt alle gebondenheid verbroken.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing # 8